

" Wat de artiest te doen staat? Heel eenvoudig..."

Waar niet is verliest de keizer zijn recht. Dat is nog boterzacht uitgedrukt. De jaloezie van veel collega's is inderdaad van traag stromend vloeibaar vulkanisch gesteente nu eindelijk tot koel glimmend hard plestik met chrome coating geworden. Niet krasbestendig. En dat begrijp ik ook wel.

Mijn schild ende betrouwen. Ik geloof en daarom zing ik. Daar heb ik geen moeite mee, want als God mijn God maar voor mij is wie is mij dan weer tegen? De vader van de regen? Ach, lazer toch gauw op.

Ik spiegel mij daar aan en ontbloot mijn tanden.

Men vindt dat heel kwalijk, zo'n vrolijke, met alcohol overgoten Bourgondiese eigenheimer als ik, die zelf wel even zal uitmaken wat goed voor hem is en voor alle anderen op cultureel gebied, daar word je toch ook stapelkrankjorum van als culturele minimumlijder die geen cent te makken heeft?

Ik vind dat ze die maar eens flink moeten aanpakken. Werkkampen. Beulswerk. Ook dat. En wie ben ik dan zult U vragen ? Nou, dat wil ik U wel even mededelen, hoor !

Een man die een oeuvre heeft geschapen dat staat als een Maison de Maître. En een echte Lebemann van Wein, Weib und viel Gesang. Wienerknaben ook. Castraten sopranen. De beuk bij je kleine zusje d'r in en er weer uit anders komen er klachten uit de buurt en er wordt me wat afgeluld in de buurt. Daarom heet mijn huis in Frankrijk Maison l'Ermitage vertaald in het Nederlands Huize Kloeck en Moedigh. De herberg en schuilplaats.

Veertien enorme kamers, twee ateliers en een werkkamer met zes computers. Een tuin van een halve hectare.

Toplocatie. Uitzicht naar alle kanten tot aan de horizon. Als je die mogelijk heden kunt grijpen zou je toch ook wel gek zijn om in dat bekrompen Holland te blijven.

Ik ben nooit te beroerd om mijn nek uit te steken en nog elke dag sta ik op een zes meter hoge stelling om het huis nog verder te verfraaien. Mijn werk spreekt daarnaast steeds nieuwe toeschouwers aan in een afkalvende kunstmarkt, omdat ik een genie ben.

Iemand die uitsluitend afkalft, dat is toch ook om totaal radeloos te worden voor de gemiddelde moderne kunstenaar, zoals de hasj doorrookte Pik Pina, die het uitsluitend van de subsidies, de daarbij behorende pseudoprogressieve vriendjespolitiek en de zelf aan gemeten status als onbegrijpelijke filosofische topper moet hebben?

Dat is niet prettig voor zulke minder getalenteerde mensen om geconfronteerd te worden met iemand zoals Fred van der Wal, dat maak je mij niet wijs. Ik ben GVD geen klojo uit het welzijnswezen!

Wat zullen we nou beleven ? Ik lul ten minste niet met iedereen mee zo lang 't maar wat op levert, want daarvoor, meneer, heb ik diepe, diepe minachting !

Fred van der Wal is namelijk niet te koop, als enige in het kunstenaars plantsoen! Vergeet niet dat emaille bordje op het hek met die dwingende tekst: Wie hier als gesubsidieerde artiest aan komt wordt er zo weer uitgestompt.

Kunt U overtuigende voorbeelden geven van die gestolde jaloezie?

Ach, kijkt U eens. Het spreekt natuurlijk vanzelf dat Fred van der Wal, zoals drs. Hans Redeker al in 1976 in het NRC schreef, de Nederlandse kunst als een van de meest vooraanstaande vertegenwoordigers van het realisme heeft veranderd en richting gegeven al lang alle kunstprijzen en een zak met poen had moeten hebben. Wat krijg

ik daarvoor in de plaats bij kunstenaarsvergaderingen? De natte dweil in de nek en een grote bek van minder begaafden. En wat daarop mijn antwoord is? Ik ga gewoon aan een ander tafeltje in de rooksalon zitten, pak een pint en steek een sigaartje op. Ik zal geen namen noemen, maar breek me de bek niet open.

Dat spreekt allemaal vanzelf. Ik ben de enige realistische kunstschilder die zijn email adres vermeldde. En dat heeft geleid tot heel veel fijne reacties en heel wat intieme vrienden en vriendinnen. Die op zichzelf met hun habits al een heel interessant scala van uitingen binnen de samenleving weer geven, waar ik mee lezen en schrijven kan. Daarom probeer ik hierbij mijn pen. Wat de artiest te doen staat? Heel eenvoudig.

Voeling met je eigen tijd houden.

Niet verstrammen en verstrakken.

Zo heb ik weet van lagere school leerkrachten die de open boord van hun krijtwitte overhemd óver het colbertje dragen en in een veel te wijde korte broek voor de klas staan waardoor de kinderen villa schoonzicht hebben op,ja, waar op eigenlijk?

Worden ze daar mee als leuke meid op hun toekomst voorbereid? Dan kan je net zo goed de Candy of de Chick bij het stil lezen verspreiden als de anderen naar het godsdienstuurtje gaan.

Wie denkt U GVD eigenlijk wel dat ik ben ?

(wordt vervolgd)